

هفتاد و هشتمین وبینار از سلسله وبینارهای انجمن آمار ایران

تخصیص تصادفی مندلی: مفاهیم و کاربرد آن در داده‌های پزشکی

دانیال حبیبی، استادیار آمار زیستی، گروه آمار زیستی و اپیدمیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی بابل
مهدی اکبرزاده، استادیار آمار زیستی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، پژوهشکده علوم غدد درون‌ریز و متابولیسم

چهارشنبه ۱۴۰۳/۰۶/۲۱ ساعت ۱۸ تا ۱۹:۳۰

بسیاری از مطالعات پزشکی درصدد یافتن یک رابطه علی هستند. روش متداول برای انجام این کار، طرح کارآزمایی بالینی تصادفی (RCT) است. اما در بسیاری از موارد، امکان استفاده از طرح RCT وجود ندارد. در چنین شرایطی، برای یافتن یک رابطه علی از مطالعات مشاهده‌ای استفاده می‌گردد. اما در این شرایط به دلیل وجود متغیرهای مخدوشگر و روابط علی معکوس، امکان یافتن یک رابطه علی صحیح وجود نخواهد داشت. در این شرایط استفاده از رویکرد تخصیص تصادفی مندلی پیشنهاد می‌شود. محاسبه یک رابطه علی در رویکرد حاضر بر مبنای اطلاعات ژنتیکی افراد است. در وبینار پیش رو، ابتدا به معرفی مطالعه کارآزمایی بالینی می‌پردازیم. سپس با معرفی نقش متغیر مخدوشگر در مطالعات مشاهده‌ای به بیان رویکرد تخصیص تصادفی مندلی در داده‌های پزشکی می‌پردازیم. با مرور خلاصه‌ای از مطالب پایه و مورد نیاز، شامل انواع داده، طرح‌های متداول و روش‌های تحلیل برای کاربرد این رویکرد آماده می‌شویم. بخش پایانی، با معرفی مقاله‌ای تحت عنوان «تعیین رابطه ویتامین D در بیماران سکته کاردیومبولیک با استفاده از رویکرد تخصیص تصادفی مندلی» خاتمه می‌یابد. این وبینار برای کلیه رشته‌های بالینی، اپیدمیولوژی و آمار زیستی کاربرد دارد.